

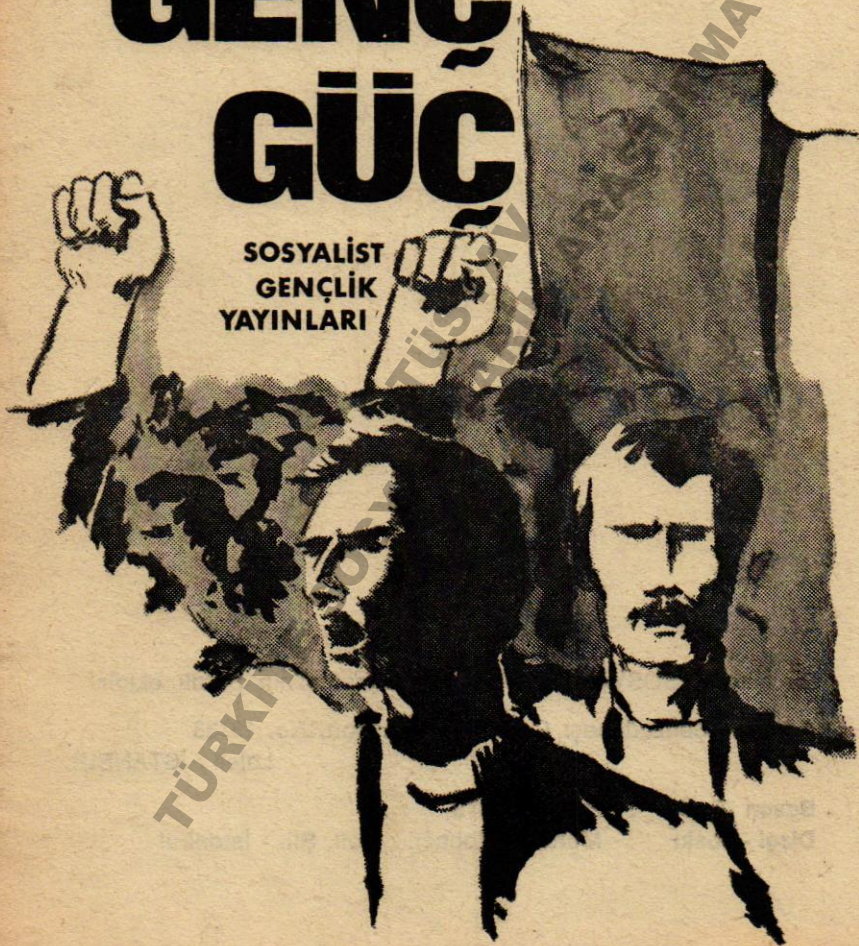
tarihsel devrimciligimizden
sosyal devrimciligimize

GENÇLİĞİMİZ;

GENÇ GÜÇ

SOSYALİST
GENÇLİK
YAYINLARI

YÜCEL YAMAN
KÜTÜPHANESİ

SOSYALİST GENÇLİK Yayınları : 1

Bu broşür, SOSYALİST GENÇLİK Gazetesi'nin paralı ekidir.

Adres : Şehzadebaşı Cad. Şehzade Han, No. 13/38

Laleli / İSTANBUL

Basım Tarihi : Haziran 1978

Dizgi - Baskı : Murat Matbacılık Koll. Şti. - İstanbul

TARİHSEL DEVRİMCİLİĞİMİZDEN SOSYAL DEVRİMCİLİĞİMİZE

Yüzyıllar boyu atlarının nal sesleriyle Avrupa-Asya ovalarını inletmiş atalarımızda en çok övündüğümüz yanlar: Kuvvet, cesaret, doğruluk ve adalettir.

Atalarımızdaki bu kuvvet, cesaret, doğruluk ve adalet nereden ileri gelir? Kafatasçı faşizme göre: Türklüğümüzden. Tanrı bizi böyle yaratmış! Ve buyurmuşki: Dünyayı Türkler yönetecek!

Tüm insanlığı bir tek Adem Baba'nın tohumuyla başlatan ve insanlar arasında kasıtlı ayrımlar yapmamasıyla tanınan Tanrı'nın böyle «özel görevli!» ırklar yarattığı iddiası, yalnız bizim yerli faşistlerin değil. Bütün dünya ülkelerinde faşizm: Tanrı'nın böyle kutsal kitaplarında sözü edilmeyen «Gizli» kalmış «niyet!» lerini ona yakıştırıp, halklarını kandırmak ve diğer ülke halklarına düşman etmek için ortaya atar. Üzerinde fazla durmaya değmez. Geçelim. Onlar böyle apık sapık bilim dışı iddialarla beyin yıkamaya çalışadursunlar, gerçekte atalarımızı kuvvetli, cesur, doğru ve adil kılan günümüz sosyalizmine pek yakın, ama pek ilkel barbar düzenleri ve gelenekleriydi. Eski at üstünde uyuyup at üstünde savaşıyan Türk: Barbar Türk'tür.

Barbarlık, Ademoğulları arasına sömürü, zulüm, yalan dolan girmeden önce yaşanan şu masalların «Altın Çağ» ıdır. Orada zengin-fakir sosyal sınıf bölünmeleri, toprak gibi üretim araçları üzerinde sömürücü özel kişi mülkiyeti yoktur. Yani o çağlarda «bir sosyal sınıfın diğer bir sosyal sınıf üzerinde tehekkümü» henüz icat edilmemiştir. Yalnız biz değil, tüm insan topluluklarının ataları, ama önce ama sonra, ama şurada ama burada, bu çağı yaşamışlardır.

Aralarına kara kedi para-yedi bezirgan oyunlarını sokmayan atalarımız, «yoldaş»ça dayanışmayı ve tek yumruk olmayı becerebilmiştir. Onların bu kuvvet yaratan birliği'ne, doğruluk ve adaletlerine kim karşı koyabilirdi?

Onun için atalarımız, karşılarına çıkan sömürü, baskı, hile ve üç kâğıtçılıkla it dalmış sürüye dönmüş çökkün medeniyetler vurup vurup devirdiler. Başka barbarların başka medenilere yaptıkları gibi, onları böyle TARİHSEL DEVRİMLER'le yeryüzünden sildiler. Aynı zamanda bu tefeci-bezirgan medeniyetlerin zulmüyle kan ağlayan topluluklar için de bir kurtuluş oldular. Toprak reformu denen şeyi, öyle fazla lafını etmeden gerçekleştirdiler: Toprağı kendi barbar düzenlerinden gelen gelenekleriyle «sosyalist»çe dağıtarak çalışanlara bedava verdiler.

Böyle başlayan antika tarih maceramız, nasıl devam etmiş?

Ama gel zaman git zaman bu kuvvet yaratan birlik ve dirlik bozulmuş, zaferlerin yerini yenilgiler almıştır. Çünkü, insanlarımızın arasına zengin fakir sosyal sınıf ayırma kayırma düşmanlıkları girmiş. Tefeci-bezirgan medeniyetleri vurup deviren barbarlığımız, onun kurumlarının etkisi altında yozlaşmış; Fatih, Gaaziler, Bey, Paşa, Beylerbeyi, Derebey olmuştur. Eski Türk'ü güçlü ve adil kılan barbarlığın eşit, silâhlı halk ordusu, tefeci-bezirgan dejenerasyonu altında kul ordusuna dönüştürülmüştür.

500 yıl sonra olsun müzmin üretim kıtlığımızın ve geriliğimizin tarihcil nedeni olmaya devam eden bu tefeci-bezirgan soysuzlaştırması, yine de barbarlığımızı bütün bütün YOK edebilmiş mi? Edememiştir. Ama işte o kadar: Tıpkı diğer barbarların başına gelenler gibi, bizim fethe-den barbarlığımız da, ava giderken avlanmış; fetholunmuştur.

Barbarlığımıza geri mi dönelim? İstesek de olmaz. Hem istenmemelidir. Dün, dün de kalmış, insanlık ok ve yaydan kurtulup modern teknikle Modern toplumlar çağına girmiştir. Artık medeniyetleri, sınıfları ekonomisi kültürü ile toptan yıkan tarihsel devrimler değil, toplumların ekonomik sosyal kazançlarını yok etmeden toplum gelişimini köstekleyen eski sosyal sınıf tehakkümünü ortadan kaldırarak sınıf ilişkilerini alt-üst eden SOSYAL DEVRİMLER

çağındayız. Bu çağı 500 yıl önce derebeyliğe kafa tutan burjuvazi açtı; 500 yıl sonra, şimdi, sosyal devrimciliğin bayrağı proletaryanın ellerindedir. Eğer atalarımızı «örnek» almakta azıcık samimi isek, onların çok evvelerde yaşadıkları düzenin çağımızdaki karşılığı, eşitlik ve özgürlük düzeni sosyalizme sarılmalı, onun ülküsüne tutulmalıyız. Günümüz kapitalist medeniyeti sömürücü sınıf zümre egemenlikleriyle kendi kendini yiyip bitiriyor. Onda gelecek için zerrece umut yoktur. Yalnız üretim araçları üzerinde ortak mülkiyet ve kardeş insan düzeni sosyalizm, onun zıddı ve biricik alternatifidir. Onu kuracak olansa fetihçi barbarlığın kılıç sallamaları değil, kapitalizmin egemen burjuvazisinin ana rakibi proletaryanın sosyal devrimciliğidir.

Tarihsel devrimler geleneğini yaşayıp yaşatan Türkiye gençliği, bu kavgasında proletaryanın yanında, hem de en yakınındadır,

Geçmişte bezirgan-derebeyliğe karşı ilerici devrimcilik burjuvazinin öncülüğünde idi. Gençliğimiz de, Türkiye burjuvazisinin yanında yer aldı. Ama Türkiye'nin kıcı kırık burjuvazisi, ekonomik varlığı ve politik tutumuyla olu-raklı Batı burjuvazisi gibi sosyal devrimini bileği hakkına becerebilecek güce sahip değildi. O zaman iş başa düştü; gençliğimiz onun adına adeta «bağımsız» casına davranışa geçti. Sonuç, yarım yamalak tarihçil-sosyal devrim karma kırması devrimler oldu. Şimdi Tefeci bezirganlıkla ittifak etmiş Türkiye Finans - Kapitali karşısında sosyal devrimcilik proletaryanın öncülüğündedir. Dün bezirgan-derebey Padişah gericiliğine karşı burjuvazinin Vurucu Gücü olan gençlik, neden bugün Tefeci Bezirganlıkla ittifak etmiş finans-kapitale karşı proletaryanın Vurucu Gücü rolünü oynamasın? Tefeci-Bezirganlığın ezeli karşıtı olan Tarihsel devrimciliğiyle bu yarım yamalak yüzüstü kalan demokratik devrimleri «tamamlama» görevini de üstlenmiş olan proletaryaya omuz vermesin?

Görülüyor. Dün 1908 Hürriyet Devrimcilerini, 1919 I. Kuvayı Milliyecilerini, 1960 27 Mayısçılarını yaratan gençlik bugün proletaryanın devrimcilerini yaratıyor. O nedendir ki, gençliğimizin kokuşmuş düzene tepkisini Hitler, Mussolini taslakları Pinoche'ler Türkeş'ler peşinde faşizm

yörüngesine sokmaya çalışanlar, onun devrimci geleneğiyle savaşıyorlar.

Kapitalizmi sözde reddeden faşizm, gerçekte sosyalizmi canice yok etmek için tekelleri kapitalistlerce tezgâhlaniyor. Bunu, hergün «sosyalizme ölüm!» çılgınlıklarıyla devrimcileri bomba ve kurşun yağdırmaktan başka görevleri olmadığını gösteren «milliyetçi»ler, yeterince kanıtıyorlar.

Boşuna. Olaylarca varlığını ispatlamış Devrimci Gelenek örnekler, belki alta düşer, yenilirler, ama, asla öldürülemezler. YOK edilemezler. «Büyüyoruz, geliyoruz» çılgılığı atan faşizm ise çökkün kapitalist medeniyetin son çırpınmaları olarak er geç hakettiği mezarlığı boylayacaktır.

Bu ölümün er veya geç olması; tarihin derininde «uyur» gözükmürken bile ansızın yüzeye çıkıp alt-üstlüklerle yol açan bu devrimci Üretici gücü. Proletarya savaşçıların anlıyabilmelerine, kavrayabilmelerine bağlıdır. Yalnız o kadar değil; onun devrimciliğini eğitmelerine, PROLETERLEŞTİRMELERİNE bağlıdır.

Ezilen insanlığımızı kurtarmak ateşiyle yanıp tutuşan gençliği bu uğurda kanatları altına alacak Proletarya, ezilen insanlığın tek kurtuluş yolunun sosyalizm olduğunu Yüz yılı aşkın bir zamandır keşfetmiştir. İkisini birbirinden ayırmak ve gençliği faşizme köle ederek işçi sınıfının karşısına çıkarmak: Vatanı ve tek mil insanlığa karşı işlenmiş en büyük suçtur. Cezası affedilmez.

ÇAĞDAŞ ZALİMLERİN «ÇAĞDAŞ!» METODLARI

Eskiden düzene başkaldıran genç Fizan'a sürülür, hat ta ölmesin diye bir de küçük maaş bağlanırdı. Şimdi ise 20. Yüzyılın geri kalmış Türkiye'sinin müstebit Finans Kapitalistleri, affedilmez köpekliklerini faili ve kimliği «meçhul!» cinayetlerle kudurganlık derekesinde sürdürüyorlar. 70 Liradan peynir, 100 liradan et yedirdikleri PAHALI Türkiye'de, en UCUZ şey: Genç bedenler oldu. Neden? Her zamanki gibi Gençlik, EN ÖNDE birincisi. Sonra işçi sınıfına ve halka böyle doğrudan saldırmak parababalaları kanıklığından beklenmiyecek bir erkekliktir: Yoksa Ecevit'in sözleriyle « çatışmayı işçiler arasına yaymak gibi çok teh-

likeli bir duruma» gelinmiş olur ki, işte o zaman kıyamet kopar, zaman yitirmeksizin kestirmeden işçiler ÖNE GEÇER!

Faillerin ve kimliklerin «meçhul» kalışı da gelir bu-
raya dayanır. Parababaları kancıklığından beklenmiyecek
ikinci erkeklik : açıkça halkın karşısına çıkıp «Biz yaptık,
yapıyoruz» diyemezler. Yoksa ne olup bittiğini anlayan hal-
kın başka birşeyiyle değil, tükürükleriyle boğulup gidecek-
lerdir.

Devrimciler, karanlıklar yırtan tarih güneşidirler. Hal-
kın herşeyi bilmesini, görmesini, anlamasını isterler. Başa-
rılarını buna, böyle bilen, gören, anlayan halkın desteğine
bağlıdır. Kimliği meçhul değil, basbayağı belli olan kaatili-
ler gibi, kan damarları ne koca koca şirketlerin kasalarına
ne de tefeci bezirgan çapuluna bağlı değildir. Onun için
«meçhul» kaatillere «marksist - Leninist-anarşist militan-
lar»ı da «Hür Basın» marifetiyle katmak isterken paraba-
balarının yaptığı, cinayetlerin üzerine duman perdesi ger-
meye çalışmaktır. Bu, 68'lerden beri Finans Kapitalistlerin
alıştığımız-alıştırıldığımız metod ve taktiğidir. Ama 75'ler-
den bu yana iyice oturaklaşıp sistemleşen bu saldırı ve ci-
nayetlerle yaratılmaya çalışılan duman perdesinin arkasın-
da tezgâhlanan oyunlar, hayli ürpertici haller almıştır. Ne-
denlerin üçüncüsü burada düşünülüyor.

Şimdi Finans-Kapitalist azınlığı, son kozunu oynuyor.

FAŞİZME YÜRÜYÜŞ

İkide bir besleme gazetelerinde «Döviz yok, hammad-
de ithal edemiyoruz, yatırımlar yavaşladı, fabrikalar durdu
duracak» yaygaraları koparan Finans - Kapitalistler, bu
«Dar» alan «Boğaz»larını sıkı ekonomik bunalım ipini
gevşetmek için, halkın boğazını -yumuşak tabiriyle: Kemer-
lerini- sıkmak istiyorlar. Bunu 3 yıllık pahalılık ve katliam
zılgıtıyla bardağı taşıracak hale gelmiş MC canavarına
yaptırırsalardı, yeni bir devrim hamlesiyle karşılaşabilirler-
di. Onun için, ezenlere karşı ezilenlerin hakkını savunma-
sıyla ünlü Halk Yiğidi Karaoğlu'nın namını almış Ecevit'i
iktidar atına bindirdiler. Ama atın dizginlerini 13 yerinden
ellerinde tutan parababaları biliyorlar ki, bu yiğidin her

Devalüasyon, ücret dondurma, vergi bindirme, zam vs. anlamlı kılıç sallayışında halk, onun bir masal olduğunu ve masallarda kaldığını anlıyacak ve «Yar elinden zehir olsa içilir» tevekkülünden eninde sonunda sıyrılarak «Yeter!» diyecektir. Evet, Finans-Kapitalist beylerimize göre Halk «Yeter!» diyebilir. Yalnız bir şartla: «Yeni Umudumuz Demir Yumruklu Faşizm!» Sen de kıvıramadın Ecevit. Ne katliamlar durdu, ne de pahalılık...

Şimdi «Büyük Yürüyüş»ler, «Bayrağa Saygı» mitingleri ve benzerleri «Umudu» kırılıp dökülmeye başlayan Halkı ve Ordu'yu bu yörüngeye sokmak için yapıyor, yaptırılıyor. Halka Ordu, Orduya Halk düşmanlığını aşılamanın en ince denenmiş Tarihçil Yılan iğnesi; «Doğu sorunu», «Hür Basın» tenceresinde kaynatılıp duruyor.

FAŞİST DİKTACILIĞA KARŞI SOSYALİSTLER ARASI BLOK

Başarabilecekler mi? Ya da güzel Ankara için Madrid'i savunan Cumhuriyetçiler gibi «Non Passaran!»: Gece-miyecekler! diyebilecek miyiz?

Bu, herşeyden ve herkesten önce, Türkiye'nin en uyanık güçlerine, sosyalizm iddialı eğilimlerine bağlı. Hem faşist dikta girişimlerini geri püskürtmek, hem de bunalımdan halkı devrim cephesinde mevzileendirerek devrimci çözümlerle çıkabilmek için, sosyalistlerin ortak bir program etrafında BLOK oluşturmaları gerekiyor. Bu blok, finans Kapitalistlerin rotasına kayan ya da mütereddid sallanan halk kesimlerinin, alabildiğince geniş bir HALK CEPHESİ etrafında kenetlenebilmeleri için dışlerine degecek tek alternatif güç aynı zamanda.

Ne var ki Türkiye İşçi sınıfı partisinin Sosyalistler arası Blok parolasını atmasından bu yana geçen süre içindeki birleşme çabaları, henüz böyle bir Blok'un örgütlenmesine varamadı. «Birlik» üzerine yapılan onca edebiyatın arasına sıkıştırılan türlü çeşitli gerçeklerle, halâ bu yola girmekten kaçınılıyor.

Demek, **DEVİRİMCİ GENÇ GÜÇLER BİRLİĞİ**'nin kurulduğu günlerin özet siyasi tablosu şudur: Faşizm azgınca saldırır ve daha kahpece saldırılar için pusuda beklerken,

sosyalizmlerimiz, «Derya içinde deryayı bilmez» kaygısızlığının gaflet uykusundadır.

GENÇLİK, KENDİ CEPHESİNİ KURABİLİR, KURMALIDIR

Hergün al kanlar içinde 3-5 şehit veren gençlik, «yukarı»lara çıktıkça yaşlanıp olaylara duyarsızlaşan liderlerinin bu gaflet uykusundan uyanmalarını eli kolu bağlı bekliyecek mi?

Oysa Türkiye gençliği, benzer bir durumda, İkinci Evren savaşı öncesi Dimitrov'un «Birliğin oluşması için yukarıdan izin beklemeyiniz. Cesaretle bağımsız ve atılğan oluntz» tavsiyesini gerçekleştirebilecek bir yeteneğe fazlasıyla sahiptir. Türkiye gençliğinin devrimci hareket tarihi böyle bağımsızca davranış örnekleriyle doludur. İktidara yürümek için olsun kimseden izin ve emir beklemeyen gençlik, finans-kapital'in faşizm kasaplığına karşı en tabii savunma hakkı için anti-faşist cephede biraraya gelebilir. Ortak hedefler ve inançlar temelinde kendi cephesine yaratabilir.

Bu doğrultuda şimdiye değin çok az çaba sarfedildi. Gündelik eylem birlikleri düzeyini aşamayan bu çabaların sonuçları herkesçe biliniyor. Oysa finans kapital satırını her saniye etinde kemliğinde hisseden gençliğin faşizmi ve anti-faşist cepheleşmeyi ciddiye alması için yeterince neden var. Eğer «Yukarı»larda olup bitenler bu yolda bir engelse, gençlik, şanlı devrimci hareket tarihine layık olarak bu engeli aşmakta tereddüt göstermemelidir. Buna değinmiştik. Diğer engel; her gençlik örgütünün kendini TUM GENÇLİĞİN örgütü ilân etme tavrı ise, bu da aşılabılır ve aşılacaktır. Çünkü hayat öğreticidir ve herşeye karşın yaşanan bunca deney boşuna yaşanmamıştır.

Gençlik hareketi içinde hiç bir örgüt ve eğilim, yekdiğerinin «tüm gençliğin biricik demokratik örgütü» olma iddiasına boynunu «Al da vur» diye uzatmaz, uzatmamıştır da. Özellikle Dev-Genç ve İGD, yıllardır bu boyunduruk heveslerini «İlke»leştirdiler, «Teori»leştirdiler. Bunu yapmakla yalnız olmayacak duaya amin demekle kalmadılar; aynı zamanda olabilecek, hem de olmasında dehşetli ya-

rar olan anti-faşist cephe birliğini engellediler, olamazlaştırdılar.

Görünen köy kılavuz istemiyor. Her devrimci eğilim, kendi çizgisi etrafında gençliğini sosyalist örgütlenmeye götürüyor. Bu pek haklı ve «tekkecilik» gevezelikleriyle yıkılamıyacak bir tutumdur. Dev-Genç'in ve İGD'nin kendileri de belli bir çizginin gençlik örgütüdürler. Sosyalist gençlik örgütlenmesine karşı çıkarken Devrimci Gençlik dergisi bir zaman şöyle yazmıştı: «Üçüncü bir neden olarak da sosyalistliğin ölçütünün pek bol olduğu ülkemizde çok sayıda «sosyalist» gençlik örgütlerinin (tekkelerin) kurulmasına yeşil ışık yakmış oluruz» (S. 7) Kendi gerçekliğini bilince çıkarmamakta veya açıkça itiraf etmemekte direnen Devrimci Gençlik, başkalarına bu yeşil ışığı yakmadı da ne oldu? Hiç kimse Devrimci Gençlik'in bu subjektif, KEYFİ trafiğini dinledi mi?

«İşçi sınıfının öz örgütünün bulunmadığı dönemlerde tavırda partiye bağımlılık ilkesi, işçi sınıfı ideolojisine bağımlılık şeklinde formüle edilmelidir» (Devrimci Gençlik Brş. 5, S. 44) Pek güzel işte! Devrimci Gençlik gibi «işçi sınıfının öz örgütünün bulunmadığı»nı iddia edenler, tavırda bağımlılığı öyle «formül»lediler: İşçi sınıfı ideolojisi benim ideolojimdir haklı iddiasıyla kendi gençlik örgütlerini kurdular ve öyle dövüştürdüler. Veya işçi sınıfının öz örgütü olduğunu iddia edenler, yine pek yerinde olarak kendi gençlik örgütlerini kurdular ve öyle dövüştürdüler, dövüştürüyorlar.

O zaman bunca «tekke»ci, ne için birbirini «tekkecilik»le suçlasın?! İGD ise kuruluş amacını şöyle açıklıyordu: «... Tüm ilerici, demokrat, yurtsever devrimci gençleri, faşasitlere ve bozgunculara karşı tek bir örgütün çatısı altında birleştirmek» (İ. Y. G. Dergisi, S. 5)

Tüm ilerici gençliğin tek bir örgüt çatısı altında birleşmesini savunurken sosyalist gençlik örgütlenmesine karşı çıkan «İlerici Yurtsever»cilerimiz, 2 sayı sonra dergilerinde şöyle yazıyorlardı: «Bugün çeşitli siyasî partilerin ve siyasî mihrakların gençlik örgütlenmesi ile çalışmaları, bizzat «kendi alt bölümlerini» oluşturmak şeklinde kısır bir anlayışa dayanıyor... Sosyal demokrat, demokratik sol gençlik örgütleri de, adına «sosyalist» sıfatı eklenen

gençlik örgütleri de, «örgüt bağımsızlıklarından» ne denli söz ederlerse etsinler, getirdikleri siyasal program özü itibarıyla gençliğin bütün kesimleri arasında birliği esas almaktan çok, bağlı bulundukları merkezlerin kendi subjektif anlayışlarını bütün bir gençlik hareketine dayatmak amacını gütmektedirler»

Bu eşsiz! tasvirin içinde tamı tamına İGD'de mevcutken ve İGD bunu onca parti ve grup arasında «işçi sınıfının siyasî hattına uygun» çalışma yapacağını belirterek sergilerken, böyle iki yüzlü «eleştiri»ler dile getirilebiliyordu. Fakat 2,5 yıllık adam kandırmaca, 1. Büyük Kongre Çalışma Raporu'nun keşfettiği yeni bir teorik gerçeklikle kendi kendini açığa verdi: «Bazı 'sol' unsurların, İGD'yi belirli görüşlerinden ötürü «bir çizgi örgütü» saymaları... Herşeyden önce onların demokratik yığın örgütleri üzerinde ciddiye alınabilir görüşlere sahip olmadıklarını gösterir. Eğer çalışma biçimlerini, işleyişini buna göre düzenliyor ve çıkarlarını savunduğu kitlenin en geniş kesimlerini kucaklayacak, onları birleştirecek görüş ve ilkelerle hareket ediyorsa bir örgüt aynı görüşte insanlardan oluşsa bile demokratik kitle örgütü sayılır» (S. 40)

Bu yazılanların daha önce yazılanlarla karşılaştırıldığında nasıl bir tornistan etme anlamına geldiği kolayca kavranabilir. Ancak bu kadarı da bir ilerlemedir. Demokratiklik iddiasından vazgeçmesine bile İGD, «aynı görüşte insanlardan» oluştuğunu kabul etmiştir. O halde» çeşitli siyasî parti ve mihrakların» kendileriyle «aynı görüşte insanlardan» oluşan örgütlenmelere gitmelerini kınamamalıdır. Demokratik olmak veya olmamak, ayrıca tartışılır.

Sonuç olarak farklı siyasî eğilimler karşısında «Örgüt içi birlik» «Tüm gençliğin biricik örgütü» tesbihi çekilerek zaman yitirilmemelidir. Bugün herkesin yaka silktiği DAĞINIKLIK: Faşizme karşı savaşan güçlerin sistemli-sürekli dayanışma ve ortak davranışının gerçekleştirilememiş olmasından kaynak ve hız almaktadır. Çok arzu edilen BİRLİK: Ancak böyle anti-faşist CEPHE BİRLİĞİ olabilir.

Bu gerçekliği «Tüm Gençlik» adına kavramamakta inat edenler, faşizme karşı birleşmekte yüzde yüz çıkarı olan TÜM GENÇLİĞE yazık ediyorlar demektir.

DEVİRİMCİ GENÇ GÜÇLER BİRLİĞİ'NİN YAPI VE KARAKTERLERİ

Ortak hedefler doğrultusunda cepheleşmeyi savunan Devrimci Genç Güçler Birliği, diğer gençlik örgütlerinin olduğu gibi **kendi** yapı ve karakterlerinin üzerinde de en ufak bir ikirciklik taşımamaktadır.

GENÇ-GÜÇ, işçi köylü aydın gençliğin sosyalist kitle örgütü olarak kurulmuştur. Bütün gençliğin maddi ve kültürel çıkarlarını savunacak, bunların asgari ve azami ölçüde için çalışacaktır.

Bugün bizde insanoğlunun en enerjik ve üretken çağı olan gençlik, en utanmazca hayvansal kısırlaştırılmalarla erken yaşlılık ve çabuk tükenme çağı olarak yok edilmektedir. Genç önce, alay ederce lise'den mezun edilir, sonra binlerce onbinlerce kuyruklar halinde üniversiteler önünde yığılır, bırakılır. Yahut memurluk denilen masabaşı bekçiliğinde kişiliğini Kapıkulu Hiyerarşisine, maaşını piyasa denilen canavra kaptırır. Yahut bu beden ve beyin urlaşmasından kaçıp kurtulayım derken yabancı ellerde işgücünü aşağılık ırk eşantyonu olarak şirket ağalarına kaptırır. Fabrikalarda, atölyelerde azgın bir sömürü altında yarı aç yarı tok angarya ve küfürle köleleştirilir. Köyde en doğal okuma yazma hakkı elinden alınıp türlü çeşitli bezirgan oyunlarıyla Ortaçağ geriliğine mahkum edilir. Sonra sözde «kurtuluş»un tadını, gecekonduların lağım kokulu rutubetli havası içinde acı acı tadar.

Bütün bunların yaratıcısı şirket acente bezirgan ağa saltanatına karşı davranışa geçince de CIA Milliyetçisi-Alman köpeği faşist kara-yüz'lerce sokak ortasında kurşunlanır.

Ancak ne var ki hergün kahpece kurşunlanan aydın genç de, fabrikada atölyede patronunun ne menem bir «baba» olduğunu hergün anasının bellenmesiyle öğrenen işçi genç de, köyde ortaçağ geriliğine mahkum edilen köylü genç de, artık kurtuluşlarının birbirinin kurtuluşuna bağlı olduğunu biliyorlar. Öğreniyorlar ve biliyorlar ki, finans-kapital tefeci-bezirgan ittifakının onları köleliğe bağlayan zinciri aynı zincirdir; koparsa ve kopartıldığında, hepsi özgürlüğüne kavuşacak, kurtulacaktır.

İşte GENÇ-GÜÇ, bütün bu gençlik kesimlerini kölece bağlayan zinciri, bütün bu gençlik kesimlerini en bilinçli unsurlarının gönüllü öncülüğünde birbirine bağlayarak ko-partmaya çalışacaktır; her biri kuşkusuz kendine özgü sorunları olan, ama aynı zamanda kapitalizmin sömürü ve baskısı altında olmak gibi bir KADER BİRLİĞİ taşıyan bu çeşitli gençlik kesimlerini, kurtuluşlarının biricik yolu sosyalizm için örgütleyecektir.

Doğal olarak bilinci «akademik» kaldığı ölçüde bir öğrenci için, bilinci «sendikal» kaldığı ölçüde bir işçi genç için sosyalist gençlik örgütlenmesi pek bir «anlam» taşımaz. Böyle bir örgütlenmede bir öğrencinin bir işçinin yanında savaşmasının vazgeçilmez koşulu, devrimci bilincidir. —Bu bilincin geri ya da ileri seviyede olması ayrı bir konudur— ama kolayca görülürki GENÇ-GÜÇ'ün işçi köylü öğrenci gençlik örgütü olma karakteri, ona sosyalist nitelik veren yapısal karakteridir aynı zamanda. Bu kitlevi karakterle sosyalist nitelik bir bütün teşkil eder. Ancak bunun gerçekten hayata uygulanabilmesi, gençlik örgütünün gençliğin maddi ve kültürel çıkarları uğrunda amansız bir savaş yürütmesiyle mümkündür. Yoksa gençlik örgütünün yüce ünvanı ile de belirlenen siyasiliği, onu kitlelerden kopuk, dar, sekte bir kuruluş haline kolayca dönüştürebilir.

Sosyalist gençlik örgütü, SINIFSAK BİLEŞİMİ bakımından böyle bir örgütlenme iken, SINIFSAK ÖZÜ bakımından PROLETER, proleterya örgütlenmesinin bir parçasıdır. Çünkü, proleteryanın devrimci davasına hizmet etmekte, sosyalizmi zafere ulaştırmak için çalışmaktadır.

Fakat «... Gençlik partisi değildir. Onun ayrı bir programı yoktur. Ve tek başına iktidarı ele geçirmek için çalışmamaktadır. Fakat aynı zamanda o partiye en yakın bir örgüttür. Parti ideolojisini kabul etmiş ve parti programını gerçekleştirmek uğrunda savaşmaktadır.» (BDGHT, S. 302)

GENÇ-GÜÇ'ün mücadelesinde yol gösterici kılavuzu, işçi sınıfının 60 yıllık devrimci geleneği, teorik ve pratik sentezleridir. Bu noktadan hiç bir 'devrimci iddia' ile uzlaşmaz. Ne 60 yılın program ve tüzükçe sertleşmiş emek ürünlerini «tez» olarak anlıyan 'derleniş' havariliğiyle, ne

de hareketi ithal malı eğilimlerin kuyruğunda ilerleyip yuvarlanma yuvarcılığına sürükliyenlerle zerrece ilgisi yoktur. Önderlik sorunda tavrı nettir.

Bütün bunlar GENÇ-GÜÇ'ün kuruluş gerekçe ve anlamını yeterince açıklar. Proletarya sosyalizmi, gençliği, ancak, onun ayrı bağımsız örgütlenmesini gerçekleştirerek, öğrenmesi ve uygulaması için gereken insiyatif —ve girişkinliği sağlayarak kazanacağını bilincindedir. Bu tutum, onun gençliğe ve kendine güveninden kaynaklanır. GENÇ-GÜÇ—, işçi sınıfı devrimciliğinin geniş gençlik kitleleriyle bağ kurmasına aracılık edecek, gençliğin burjuva ideolojisi ve oportünist ideologlarca bilinç ve davranışının saptırılmasına karşı mücadele verecektir.

Dünya devrimci deneyleri, sosyalist gençlik örgütlerinin işçi sınıfı önderliğinin teori, program, politika meselelerindeki tavrına olduğu kadar örgütlenme anlayışına da bağlılığı şart koşar. Aksi halde gençlik örgütü, çalışmaları için gereken disiplini sağlayamaz, rezerv örgüt rolünü oynayamaz.

GENÇ-GÜÇ'ün tüzüğü, bu anlayışın ürünüdür.

GENÇ-GÜÇ'de her üye, mutlak bir organda FİİLEN görev alır, Organ: günü gündemi belli düzenli toplantılarıyla bir saat muntazamlığı içinde çalışan ve yukarıdan aşağı, aşağıdan yukarı bağımlılığı ile bağımsızlığı yarışan canlı bir örgüt bölümüdür. Belli bir organda çalışmayan üye; aylak, işe yaramaz safra üyedir. Organda her üyenin oy hakkı bir tek, eleştiri hakkı sınırsız ama bir kez karar alındıktan sonra eylemde birliği zorunludur. Karar, yine bir organ kararıyla değiştirilinceye kadar her üye için uyulması mutlak zorunlu yasadır. Burada hiçbir 'demokratik' gevşekliğe izin verilmez.

Demokratik merkezîyetçilik denilen ana çalışma ilkesi örgüt ancak böyle en alt fabrika komitesinden en üst Genel Kongresine kadar bir organlar bütünü ise hayatiyet kazanabilir. Organ işleyişinin olmadığı bir örgütte demokratik merkezîyetçilik, sadece laftan ibarettir. Yöneticilerin seçimle işbaşına gelmesi, özgür tartışma ama eylemde birlik, alt organların üst organları denetimi, üst organ kararlarına uyma zorunluluğu vs. gibi demokratik merkezi-

yetçiliğin belli başlı bütün kuralları, ancak organ işleyişi içinde **yerini** bulur, gerçeklik olur.

GENÇ-GÜÇ tüzüğü, başka hiç bir gerekçe aramadan insanı sosyalizm dışına atmaya yeter bir burjuva eğilimi olan Karyerizm'i: Mevki hırs ve gururunu, suç sayar. GENÇ-GÜÇ'de mevki, bilgi, tecrübe ve enerji'ye göre bir kararlar verilip gene bir kararlar geri alınabilen örgüt görevinin karşılığıdır. En alt kademe üyeliği ile hiyerarşinin son halkası Genel Başkan, hiç bir mevki hırs ve gururuyla yer vermeyecek, hiç bir **ŞAHSİ İMTİYAZ** bağışlamayan eşit üyelik faaliyetinde bir görev bölüşümünü ifade eder: En alt kademe üyeliği EN ŞEREFLİ faaliyet sayılırken tüzük'de bu murad edilmiştir.

GENÇ-GÜÇ'de eleştirisini **organ içinde** yapmak yığılmasını gösteremeyip, **ORGAN DIŞINDA** korkakça dedikodularla soysuzlaşanlara yer yoktur. Çoğunluk küçük-burjuva alışkanlıklarını, yuvar ilişkilerini, ahbab çavuş laçkalıklarını yansıtan bu tarz davranışlar, hiç bir şekilde hoşgörü ile karşılanamaz.

Örgüt yasalarına aykırı faaliyet; tüzük kurallarından örgütçe benimsenmiş prensip ve geleneklere zıt faaliyetleri konu alır. Proletarya devrimciliğinin vazgeçilmez prensiplerine, program tüzük ve teori temellerine yapılan suikast ve saldırılar bu maddece örgüt dışına püskürtülür. Oportünizm örgütü yangın yerine çevirirken onu yalnızca ideolojik savaşla yeneceğini düşünenler, burnunun ötesini göremeyecek kadar uzak hayal dünyasında yaşayan ahmaklardır. Böyle bir örgüt, sınıf düşmanlarının 5. Kol faaliyetlerine baştan «özgürlük» tanıma kararı almış demektir.

Gizli söz ve hareketler; kişicil gerekçeler veya fraksiyonerlikle herşeyin üzerindeki organ iradesini hiçe saymak veya örgüte karşı sinsi suikastler düzenlemektir. Gizlilik ve zorunluluk hallerinde gizliliğe karar verecek olan da organlardır; ama organların bilgi ve onayı dışında gizlilik, Bizans entrikacılığıdır. O nedenle gizli söz ve hareketler, tüzükçe örgüt dışına atılmayı gerektiren haller arasında yer alır.

Tüzük, böyle kesin kurallarla çalışmaları disipline

eder. Bütün bunlardan çıkan bir diğ er esaslı sonuç şudur: GENÇ-GÜÇ, kapısını her çalana açan veya her isteyenin girip çıktığı «Mevlâna Tekkesi» değildir. Böyle bir tutum ya tüzüğü askıya almaktır, ya da tüzüğü bugün alınanı yarın dışarılayan bir mekanizma haline getirmektir. Tüzükçe belirlenmiş üyelik kabulü iki üyenin tavsiyesi ve organ tasvibiyle merkezce tescil, bütün bu yukarıda anlattığımız örgüt karakteristikleri dikkate alınarak gerçekleştirilir. Örgütün sağlamlık ve tutarlılığı, bu alanda izlenecek çizginin sağlamlık ve tutarlılığına bağlıdır.

Bugünün ve yarının halk önderleri, ancak böyle çalışan bir gençlik örgütünde yetiştirilip devrimci harekete kazandırılabilirler.

**YAŞASIN PROLETARYA GENÇLİĞİNİN İDEOLOJİK
VE ÖRGÜTSEL BİRLİĞİ!**

YAŞASIN GENÇLİĞİN ÖNCÜ ÖRGÜTÜ GENÇ-GÜÇ!

DEVRİMCİ GENÇ GÜÇLER BİRLİĞİ (GENÇ - GÜÇ) ANA TÜZÜĞÜ

MADDE : 1 — DEVRİMCİ GENÇ GÜÇLER BİRLİĞİ adıyla bir dernek kurulmuştur. Derneğin kısa adı GENÇ-GÜÇ'dür. Derneğin Genel Merkezi İstanbul'dur. Her yerde şube açabilir.

MADDE : 2 — DERNEĞİN AMACI :
İşçi Köylü ve Aydın gençliğin maddi ve kültürel sorunlarının çözümü için çalışmaktır.

MADDE : 3 — DERNEĞİN FAALİYETLERİ :
Dernek, yukarıdaki amaç doğrultusunda yurdumuzun her yerinde konferanslar, seminerler çeşitli türden toplantılar, mitingler, gösteri yürüyüşleri düzenler ve bu amaç doğrultusundaki benzer çalışmaları katılır, gerektiğinde diğer kuruluşlarla iş ve güç birliği yapar. Gazete, dergi vs. gibi çeşitli yayın faaliyetlerinde bulunur. Okuma yazma kursları açabilir. Tiyatro, film, folklor vs. faaliyetleri ile amacına uygun sergiler düzenler.

MADDE : 4 — ÜYELİK :

- A) Dernekler yasasına uygun, meldenî hakları kullanma ehliyetine haiz ve 18 yaşını bitirmiş olmak.
- B) Dernek amaç ve faaliyetini benimseyip tüzüğe uymak.
- C) Dernek organlarından birinde fiilen çalışıp, toplantılara düzenli gelmek. Üst üste 5 toplantıya, yılda toplam 7 toplantıya gelmeyen çekilmiş sayılır ve üyelikten düşer.
- D) Kazanca göre ayda 10 lira ile 100 lira arasında aidat ödemek.
- E) 1630 sayılı dernekler kanununun 2. maddesinin hükümlerine uyan mani bir hali olmamak.

- F) En az iki üyenin tavsiyesi ile şube yönetim kurullarının tasvibi ve merkezce tescili yapılan kişi üye olur. Şube tarafından üyeliği reddedilen kişi Merkez Yürütme Kurulu'na başvurabilir. İtirazlar en geç 1 ay içinde MYK'ca karara bağlanır.
- G) Dernek üyesi yer değiştirirken bulunduğu organdan belge alır ve gittiği yer organına katılır.

MADDE : 5 — ÜYELİKTE ÇIKMA VE ÇIKARILMA ŞARTLARI :

- A) Her üye istediği zaman yazılı bildirimle istifa edebilir.
- B) Dernekten çıkarma yetkisi Merkez Onur Kurulu'na düşer (1. kongreye kadar bu yetkiyi Kurucu Heyet kullanır.) Üyelikten çıkarılan kişi, ancak ilerki Genel Kurul'un seçeceği Merkez Yürütme Kurulu'na başvurabilir.

MADDE : 6 — DİSİPLİN :

Disiplinin özü, özgür girişim yeteneğidir.

- A) Bütün organların toplantılarında her üyenin eleştirisi hakkı sınırsız, oy hakkı bir tektir.
- B) Yetki ve sorumluluk kendiliğinden veya kuru kademle değil, ancak yaratıcı bilgi, deney ve enerjiye; daima bir kararla verilir ve gene bir kararla geri alınır. Hiç bir görev kimseye ŞAHSİ bir İMTİYAZ bağışlamaz. En alt kademe üyeliği en şerefli faaliyettir. Hiyerarşide en son halka Genel Başkan'dır.
- C) Faaliyetlerin eleştirisi, yalnızca organlar içinde yapılır. Organ, belirli gün saat ve gündemle toplanan, bir saat düzenliliği içerisinde belli bir çalışma plânıyla kararlar alıp uygulayan ve aşağıdan yukarıya, yukarıdan aşağıya bağımlılığı ile bağımsızlığı birbiriyle yarışan canlı bir örgüt bölümüdür. Orada her tartışma, soyut ve genel değil, gündeme göre, daima pratik ve ilerletici bir karara varmak için, PRENSİP ve FİKİRLER etrafında, şahsiyete ve hissiyata kaçmadan yapılır. Her karar bir organın eseridir ve o organın bölgesine giren bütün üyeler için bir örgüt emri olur.

MADDE : 7 — DERNEKTEN ÇIKARILMAYI GEREKTİREN HUSUSLAR VE UYGULAMASI :

- A) Karyerizm: Mevki hırsı ve gururu gütmek.
- B) Eleştirisini organlar içinde yapmak yiğitliliğini göstermemek ve organlar dışında korkakça dedikodularla soysuzlaşmak.
- C) Organların çoğunlukla aldıkları kararlara uymamak.
- D) Örgüt yasalarına aykırı söz ve hareketlerde bulunmak.
- E) Gizli söz ve hareketlerde bulunmak. Bu davranışlarda bulunanlar, otomatikman örgüt dışına düşerler ve Şube Yönetim Kurulları veya merkez organları bu düşmüşlüğü karara bağlarlar?
- F) Şube Onur Kurulu kararlarına itiraz organı Merkez Onur Kurulu'dur. İtiraz en geç karar tarihinden sonra bir ay içinde yapılabilir.
- G) Merkez Yürütme, Merkez Denetleme ve Merkez Onur Kurulu üyeleri Merkez Yürütme Kurulu kararıyla Merkez Onur Kurulu'na sevk edilebilirler.
- H) Şube Yönetim, Denetim ve Onur Kurulu üyeleri, Merkez Yürütme Kurulu veya Şube Yönetim Kurulu kararıyla Merkez Onur Kurulu'na sevk edilebilirler.

MADDE : 8 — DERNEĞİN ORGANLARI :

Derneğin organları şunlardır: A) Genel Kurul, B) Merkez Yürütme Kurulu, C) Başkanlık Kurulu, D) Merkez ve Şube Denetim Kurulu, E) Merkez ve Şube Onur Kurulu, F) Şube Genel Kurulu, G) Şube Yönetim Kurulu.

MADDE : 9 — GENEL KURUL :

- A) Şubelerin her on kişiye karşılık seçecekleri birer delege ve Merkez Yürütme Kurulu, Merkez Denetleme Kurulu, ve Merkez Onur Kurulu'nun katılmasıyla toplanır. Şube başkanları Genel Kurulun tabii üyeleridir.
- B) Genel Kurul her yıl Haziran ve Temmuz aylarında olağan toplanır. Merkez Yürütme ve Denetim

Kurullarının uygun gördükleri hallerde veya dernek üyelerinin 5'de 1'inin yazılı isteği ile olağan-üstü kongre toplanabilir.

Dernek tüzüğüne göre Genel Kurula katılacak olan üyelerin listesi Merkez Yürütme Kurulunca düzenlenir. Duyuru en az 15 gün önceden toplantının günü saati yeri ve gündemi ile iki gazetede ilân edilir. Ve keyfiyet Mahalli Mülkiye Amirine yazı ile bildirilir. Toplantı geri bırakıldığı takdirde üyeler ikinci toplantı tarihinden 5 gün önce geri bırakılma nedenleriyle toplantının günü saati ve gündemi gazete ile ilân edilerek yeniden çağrılır. Ve bu durum Mahalli Mülkiye Amirine yazı ile bildirilir. Genel Kurul 1 defadan fazla geri bırakılamaz.

- C) Genel Kurul toplantılarını dernek merkezinin bulunduğu yerden başka yerde yapamaz.
- D) Genel Kurul dernek tüzüğüne göre, genel kurula katılma hakkı bulunan üyelerin çoğunluğu ile toplanır. İlk toplantıda çoğunluk sağlanmazsa ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz. Ancak bu ikinci toplantıya katılan üye sayısı dernek yönetim ve denetim kurulları üye tam sayıları toplamının iki katından az olamaz.
- E) Genel Kurul toplantısında yalnız gündemde yer alan maddeler görüşülür. Ancak toplantıya katılan üyelerin en az on'da bir'i tarafından görüşülmesi istenen hususların gündeme alınması zorunludur.
- F) Genel Kurulun görev ve yetkileri :
 - 1) Merkez Yürütme Kurulu için en az 5 asil 3 yedek seçmek.
 - 2) Merkez Denetleme Kurulu için 3 asil 3 yedek üye seçmek.
 - 3) Merkez Onur Kurulu için 3 asil 3 yedek seçmek.
 - 4) Merkez Yürütmenin veya genel kurula katılan üyelerin on'da bir'inin yazılı teklifi ve Genel Kurula katılan üyelerin üç'te iki'sinin kabulü ile dernek tüzüğünde değişiklik yapmak. (İlk kongreye kadar, tüzük değişiklik kurucu heyetçe yapılabilir.)

- 5) Merkez Yürütme Kurulu'nun ibrası (aklama)
- 6) Merkez Yürütme Kurulu'nca hazırlanan bütçenin aynen veya değiştirilerek kabulü.
- 7) Derneğin feshi.
- 8) İlk kongreye kadar kongre yetkilerine haiz olan kurucu heyettir.

MADDE : 10 MERKEZ YÜRÜTME KURULU :

- A) En az 5 asil 3 yedek üyeden oluşur. Yedek üyeler söz hakkı saklı, oy hakkı olmaksızın toplantılara katılabilirler.
- B) Merkez Yürütme Kurulu ilk toplantısında kendi içinden bir Genel Başkan, bir Genel Sekreter, bir genel sayman, bir eğitim ve propoganda sekreteri, bir örgütlenme sekreteri seçer. Gerekli hallerde MYK, kendi içinde çeşitli konularda bürolar oluşturabilir.
- C) En az 15 günde bir toplanır. Üye çoğunluğunun veya Genel Başkan'ın isteği ile olağan üstü toplanabilir. İsteddiği yerde toplanabilir.
- D) MYK, yetkili kıldığı en az üç kişiden kurulu bir heyet tarafından gerekli gördüğü yerlerde şube kuruluşu yapabilir.
- E) Genel kongreler arasında en üst organ olarak çalışır.

MADDE : 11 — BAŞKANLIK KURULU :

Merkez Yürütme Kurulu'nca seçilen Genel Başkan, Genel Sekreter ve Genel Saymandan oluşur. Genel sevk ve idare, yönetim ve uyum organı olarak 15 günlük tam yetki ile örgütün bütün organlarını kontrol ve sevkeder. Genel başkan kanalıyla daimi toplantı halinde sayılır.

MADDE : 12 — MERKEZ DENETLEME KURULU :

Yılda en az iki defa toplanır. Bu toplantıda hesapları kontrol eder. Genel Kurul'a hesaplarla ilgili rapor sunar.

MADDE : 13 — MERKEZ ONUR KURULU :

- A) Merkez Yürütme veya Başkanlık Kurulu'nun çağ-

rısı ile toplanır. Merkez Onur Kurulu kararlarını Merkez Yürütme Kurulu uygular.

- B) İlk toplantısında bir başkan ve bir raportör seçer.
- C) Disiplinsizlik hallerinde öğüt, uyarı, paylama ve geçici uzaklaştırma cezaları verir.
- D) Savunmalar, isteğe göre yazılı veya sözlü yapılabilir. Savunma hazırlığı için en çok 15 günlük süre tanınır. Merkez Onur Kurulu'nun kararı kesindir. Cezaya itiraz veya bağış dileği, ancak gelecek kongrenin seçeceği Merkez Yürütme Kurulu'na yapılabilir.

MADDE : 14 — ŞUBE GENEL KURULLARI :

Olağan genel kongre aylarından 2 ay önce; Nisan ve Mayıs aylarında her yıl toplanır. Bütün üyeleri ile toplanır. Kongre toplama usulü Merkez Genel Kurulu toplama usulü gibidir. Kongre Merkez Genel Kurulu'na katılacak delegeleri seçer. Şube Genel Kurulları, Merkez Genel Kurul görev ve yetkilerini kendi çerçevelerinde sınırlı olarak kullanabilir. Şube Genel Kurulu'nda Şube Yönetim, Denetleme ve Onur Kurullarına en az üç asil üç yedek üye seçilir.

MADDE : 15 — ŞUBE YÖNETİM KURULLARI :

- A) Şube Genel Kurulu'nda seçilen üç asil ve üç yedek üye ilk toplantılarında aralarında görev bölümü yaparak bir başkan bir sekreter ve bir sayman seçerler.
- B) Şube Yönetim Kurulları gerekli gördükleri hallerde kendi altlarında yardımcı bürolar ve ekipler oluşturabilirler.

MADDE : 16 — DENETLEME KURULU :

Şube kongrelerinde seçilen 3 asil 3 yedek üyeden oluşur. Merkez Denetleme Kurulu paralelinde şube çerçevesinde çalışır.

MADDE : 17 — ONUR KURULU :

Şube kongrelerinde seçilen 3 asil 3 yedek üyeden oluşur. Merkez Onur Kurulu paralelinde şube çerçevesinde çalışırlar.

MADDE : 18 -- BÖLGE TEMSİLCİLİĞİ :

Gerekli görülen hallerde MYK veya Başkanlık Kurulunca atanırlar. Görevli oldukları yerlerde şubelerle Genel Merkez ve şubeler arasındaki ilişkilerin düzenli yürütülmesini sağlarlar. Ayrıca MYK şubeler arasında uyumu sağlamak için konuya ilişkin yönetmelikler çıkarabilir.

MADDE : 19 — OLAĞANÜSTÜ GENEL KURUL :

Merkez Yürütme Kurulu'nun veya kongre delegelerinin veya üyelerinin beş'de bir'inin yazılı isteği ile toplanabilir. Yasalarda belirtilen usüllere uygun olarak toplanır.

MADDE : 20 — MALİ HÜKÜMLER :

Derneğin gelirleri şunlardır:

- A) Üye aidatları.
- B) Kanunların yasaklamadığı bağış ve yardımlar.
- C) Dernekçe düzenlenen konser, seminer, forum, konferans, spor yarışmaları, tiyatro, piyango vs. gibi faaliyetlerden elde edilen gelirler.
- D) Dernek memalikinden elde edilen gelirler.
- E) Şube Yönetim Kurulları, gelirlerinin en az yarısını Genel Merkeze gönderirler, diğer yarısı için harcama yetkisine sahiptirler.
- F) MYK ve Başkanlık Kurulu tam yetki ile dernek çalışmaları için gerekli harcamaları yaparlar. Bankaya yatırılan dernek paraları MYK'ca yetkilendirilecek iki merkez üyesinin ortak imzaları ile çekilebilir.

MADDE : 21 — DİĞER HÜKÜMLER :

- A) Bu tüzükteki boşluklar, Anayasa ilkeleri çerçevesinde Dernekler Kanunu ve Medenî Kanun hükümleri ile doldurulur.
- B) Genel Kurul Derneğin feshine karar verdiğinde derneğin malları Genel Kurul kararı ile amacına uygun bir derneğe veya bir işçi sendikasına bırakılabilir.

YÜCEL YAMAN
KÜTÜPHANESİ

SOSYALİST GENÇLİK

Türkiye Gençliğinin
yayın organı

6 TL